सायंसन्ध्या

आस्वादयाम्यहम प्रतिदिनं दिनरात्र संयुतं
अवर्णनीयम मधुरम दृश्यम पवित्र सुन्दर कोमलं
हृदयस्पर्शी नित्यं तव मधुरमोहन चाकृतिं
वाचामवाच्यम सुन्दरगात्रम सायंसन्ध्यायाम

अस्तमेति तत भानुः दक्षिणे दिग्विभागे
उदयति यत चन्द्रः प्राची दिशो सुन्दरम
पश्यति नितरामहम तत मोहनदृश्यम
मानसानन्दप्रदं सन्ध्या अतिमनोहरम

प्राप्यति निद्रां दिनं शनैः अतीव सुन्दर-कोमलं
जाग्रति निद्रात निशा शनैः उर्यान्ति निशा शलभाः
कुङ्कुम वर्ण पूरितं प्रकृतिं बहुसुन्दरम
म्लानिः अभवत सूर्यस्य कनकारुणकिरणाः

प्रसरति चन्द्रस्य कोमलकौमुदी सर्वेषु कोणेषु
गगनस्य वदने स्फुरन्ति शतशः ताराः बहुसुन्दरं
जाग्रति रात्रिं मन्दं-मन्दं चन्द्रतारान सह
पतन्ति भानुः सागरे अतिमनोहरम

भो मानवः! जाग्रत! त्यजन्तु तव निन्दनीय कर्माः
पश्यतु यत सुन्दरकोमल दृश्यम
~~त्य~~ त्यजन्तु तव सुखभोगसंस्कारम
भजतु ईश्वरस्तुतीनां तिमस्य पतनाय